

GOZD LJUDI V SVETU DREVES – prostorska inštalacija

V petek, 12. aprila, je bila otvoritev inštalacije na Muzejskem trgu. Inštalacija bo na ogled do 26. aprila.

Prostorska inštalacija, locirana na novo odprtem Muzejskem trgu v Celju, je rezultat skupnega dela in sodelovanja različnih strokovnih področij (arhitektura, okoljevarstvo, literatura), in šol (dijaki in učitelji): Srednje šole za gradbeništvo in varovanje okolja (avtorstvo projekta in izdelava) ter Gimnazije Lava (ideja in izvedba odprtja inštalacije).

Prireditve smo začeli s pesmijo pred petimi leti preminulega slovenskega kantavtorja Tomaža Pengova *Drevo*. Za enega najpomembnejših glasbenikov in pesnikov je pomenilo drevo magično bitje. Pesem, ki je Pengov ni le uglasbil, ampak je izšla tudi v njegovi pesniški zbirki, so interpretirali dijaki Gimnazije Lava Vid Palčnik (vokal), Vane Povše (harmonika) in Matevž Krašek (kitara) pod vodstvom profesorice Metke Jagodič Pogačar.

Zamisel o prostorski inštalaciji je nastajala dlje časa. Oblikovali so jo ljubezen do narave, branje leposlovne, esejistične in filozofske literature o gozdu ter opazovanje sodobne družbe.

Dr. Breda Marušič, učiteljica slovenščine z Gimnazije Lava, ki je pomagala zasnovati idejo o inštalaciji, pravi: »Dravo in gozd sta kot človek in družba. Drevo stoji na samem ali v gozdu, človek živi sam zase ali deluje v skupnosti. Na eni strani individualizem, na drugi sožitje in solidarnost. Med svetom ljudi in gozdom dreves je toliko podobnosti, da lahko zvezo besed preoblikujemo v gozd ljudi v svetu dreves. Namen besedne igre ni pesniško učinkovanje na naslovnika, ampak iskanje vezi med človeško družbo in gozdom.«

Da pa ni ostalo le pri razmišljanju in pogovorih o tej danes vedno bolj aktualni temi, gre zasluga arhitektki Tanji Barle, učiteljici strokovnih predmetov na Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja, ter učiteljema Srečku Drakslerju in Janezu Kričanju in seveda dijakom. Naj ob tej priložnosti izpostavim Tilna Pečka, Blaža Lavbiča, Žaka Obrezo, Marsela Levstika in Denisa Dežmarića, ki imajo največ zasluga za izdelavo te zanimive konstrukcije.

Zamisel o prostorski inštalaciji *Gozd ljudi v svetu dreves* je vzklila iz ljubezni in navdušenja nad naravo. Na dojetje gozda kot na združbo živih bitij, ki je v marsičem presenetljivo podobna človeški družbi, pa je vplivalo razmišljanje nemškega gozdarja P. Wohllebna. Ta razume drevesa kot družabna in solidarna bitja, ki si pomagajo tako, da radodarno delijo hranilne snovi s svojimi sosedi. Slednji so pravzaprav njihovi tekmeči, vendar drevesa vedo, da bodo v gosto raščenem ekosistemu, ki uspešno uravnava podnebje ter hrani velike količine vode, varnejša pred boleznimi in ostalimi nevarnostmi. V gozdu se zato veljavnost evolucijske teorije poruši, saj če izginejo najšibkejši člani, bodo na slabšem tudi najmočnejši. Enako je v svetu ljudi, v katerem se posamezniki in narodi, ki mislijo zgolj nase ter na svojo dobrobit, določeno obdobje

pospešeno razvijajo, a hitro se pokažejo posledice egoizma (podnebne spremembe, begunska kriza ...).

Prireditev je obogatil recital gimnazijcev Tine Trupi, Gaje Hribernik, Jureta Hladina in Matije Krumpaka pod mentorstvom dr. Brede Marušič.

Inštalacija *Gozd ljudi v svetu dreves* je zasnovana zato, ker želi vzpodbuditi k razmisleku o medsebojnih odnosih in sožitju med ljudmi. Prihodnost našega planeta ni v individualizmu, egoizmu, rivalstvu, pač pa bo svet za vsakega lepši ali vsaj znosnejši, če bomo sodelovali in si pomagali. Tako kot imajo v gozdu svojo nalogo šibka drevesa, odmrla debla in trhli štori, imajo svoje poslanstvo v človeški družbi tudi nemočni, ostareli, drugačni. Zdrav, močan gozd nas uči, da moramo slednjim pomagati, saj bomo s tem pridobili vsi. *Drevo se na drevo naslanja, človek na človeka*, nas uči že stara slovenska modrost.

Ker je narava popolna in neponovljiva, se ni pokušala posnemati, pač pa so uporabljena minimalna izrazna sredstva, s katerimi se je ustvaril abstrakten gozd. V procesu oblikovanja, ki ga bistveno določajo konstrukcijske zahteve, so nastale simbolne podobe o nastanku človeka in dreves – človek se rodi iz človeka, drevo nastane iz drevesa. Ob opori, pomoči, sodelovanju, ki jih simbolizirajo tudi prepletene drevesne korenine, pa nastane *svet dreves*, ki asociira na *gozd ljudi*.

Ravnateljica Srednje šole za gradbeništvo in varovanje okolja Irena Posavec je na odprtju povedala: »Pri izdelavi inštalacije smo se povezali in sodelovali dijaki in učitelji dveh šol. To se na našem barvitom šolskem centru večkrat zgodi. Na šoli imamo raznovrstne programe: nižje poklicno izobraževanje, srednje poklicno izobraževanje, srednje strokovno izobraževanje. Vsi dijaki pomembno prispevajo k uspehom naše šole. Vsi poklici so iskani in potrebni. Verjamem, da sožitje in sodelovanje na naši šoli, sožitje in sodelovanje šol šolskega centra, pomembno vpliva na vzgojo in izobraževanje vseh dijakov.

Naša šola je gozd. Naš Center je gozd. Mimoidoče vabim, da ob ogledu inštalacije razmišljajo, komu so lahko drevo, s kom so povezani v gozd, komu so lahko hvaležni za sožitje in dobro sodelovanje. In, če nas bo veliko, ni potrata izrezati nekaj lesenih plošč.

Naša inštalacija bo dosegla svoj namen.

Postavitev inštalacije je eden izmed prvih letošnjih dogodkov praznovanja 60. letnice šolskega centra.«

Avtorica razstave Tanja Barle o inštalaciji:

»Glavni namen ustvarjanja inštalacij na naši šoli je osveščanje javnosti o pomenu kakovostnega javnega prostora; z njimi želimo aktualizirati mestno življenje – z dodajanjem novih vsebin vstavljamo atrakcije v mestni prostor po vzoru sodobnih mest.

Mesto Celje ima kar nekaj trgov. Muzejski trg je poseben, njegovo izrazito podolgovato zasnovo tvorita dve pomembnejši stavbi mesta: Stara grofija s Pokrajinskim muzejem

ter Mestna knjižnica. Torej dve ključni zgradbi za Celje. Plasti zgodovine, ki se skozi stoletja skrivajo pod njim, mu dajejo posebno čarobnost in pomen.

Dolgotrajna prenovitvena dela na trgu se bodo v teh dneh zaključila s svečanim odprtjem. S postavitvijo inštalacije želimo obeležiti praznični dogodek in spomniti meščane na ta pomembni mestni ambient.

Sama postavitvev inštalacije na območju prehoda do Savinjskega nabrežja ni naključna; z njo želimo označiti točko najbližje poti iz mesta v gozd. Ali morda tudi točko, v kateri »gozd prihaja v mesto«, kar seveda navaja k razmisleku o vnašanju več zelenih površin v mestno tkivo.«